

। मृङ्गारहास्यकरुणारौद्रवीरभयानकाः ॥ २०८ ॥ वीभत्साऽद्भुतशा
 नाश्वरसाभावाः पुनस्त्रिधा । स्थायिसात्विकसञ्चारिप्रभेदैस्त्याद्रतिः पु
 नः ॥ २०९ ॥ रगोनुरगोऽनुरतिर्हासस्तुहसनंहसः । घर्घरोहासिका
 हास्यंतत्रादृष्टरदेस्मितं ॥ २१० ॥ वक्रोष्ठिकाऽथहसितं किंचिदृष्टरदा
 ङ्कुरे । किञ्चिच्छ्रुतेविहसितमदृहासोमहीयसी ॥ २११ ॥ अतिहा
 सस्त्वनुस्यूतेऽपहासोऽकारणात्कृते । सेत्यासेत्वाकुरितकंहसनंस्फु
 रदोष्ठके ॥ २१२ ॥ शोकश्लक्ष्णोचनंखेदः क्रोधोमन्यः क्रुधारूपा ।
 क्रुत्कोपः प्रतिघोरोघोरुद्देहात्साहः प्रगल्भता ॥ २१३ ॥ अभियोगोद्यमौघौ
 ङ्किरुद्योगः कियदेतिका । अध्यवसायऊर्जोऽथवीर्य्यसेतिशयान्वितः
 ॥ २१४ ॥ भयंभीर्भीतिरतङ्कआशङ्कासाध्वसंदरः । भियाचतञ्चाहिभ
 यंभूपतीनांस्वपक्षजं ॥ २१५ ॥ अदृष्टं वह्नितेयादेर्दृष्टं स्वपरचक्रजं
 । भयङ्करं प्रतिभयभीमभीष्मभयानकम् ॥ २१६ ॥ भीषणभैर
 वंघोरदारुणञ्चभयावहं । जुगुप्सातुष्टुणाऽथस्यादिस्रयश्चित्रमद्भुतं
 ॥ २१७ ॥ चोदयाश्चर्य्यं शमश्रुणानिश्शमथोपशमावपि । तृष्णाक्षयः
 स्थायिनोऽमीरसानाङ्गारणंक्रमात् ॥ २१८ ॥ स्तम्भोजाज्जंस्वेदोघर्मनि
 दाघौपलकः पुनः । रोमाञ्चः कण्टकोरोमविकारोरोमहर्षणं ॥ २१९ ॥ रोमो
 ङ्गमउद्धर्षणमुल्लसनकमित्यपि । स्वरभेदस्तुकल्लत्वंस्वरकम्पस्तुवेप
 थुः ॥ २२० ॥ वैवर्ण्यकालिकाचाश्रुवाप्सोनेत्राम्बुरेदनं । अश्रमश्रुप्रस